

at stille sig af med Skovene, thi dette vil være en dobbelt Binding for dem, en Binding i Capital og en Binding i Arbejdsfortjeneste. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) maa vistnok ikke være ganske fortrølig med Skovlovingen, som den nu bestaaer, naar han anførte som en sandsynlig Følge af Vedtagelsen af et Lovudkast som dette, at man vilde komme til at beholde, som han udtrykte sig, en Deel Skove paa Papiret, men Træbestanden vilde forsvinde af Skoven. Nei, Forholdet er for Diebliffet saaledes, at Lovgivningsmagten ikke kan forhindre nogen Skoveier, som har eiet sin Skov over 10 Aar, i at benytte den Træcapital, som findes i Skoven, saa hyderligt han vil; saalænge han kun sørger for, at der overhovedet er Trævært i Skoven, at Skoven ikke er ryddet, gaaer han Ram forbi. Det er i mine Tanker en meget bethdelig Mangel ved den nuværende Skovlovgivning, at den ikke lægger Ansvar et umiddelbart paa Eieren for den Tilstand, hvori Skoven i det Hele taget er, men derimod straffer ham, forsaavidt han antræffes, for visse ulovlige Handlinger. Naar man ved Siden deraf erindrer, at Controlen med Skovenes Behandling er ganske overordentlig svag, vil man let forstaae, at det ikke een Gang, men mange Gange er hændet, at naar Controlen engang kom til Stedet for at undersøge Skoven, var den der ikke mere, den eksisterede ikke mere, og den daværende Eier kunde efter Lovgivningen ikke gjøres ansvarlig for, hvad hans Formand havde forbrudt. Der er anket over en Bestemmelse i Lovudkastets § 4 og udtalt, at det skulde være for rigoreust at forlange den samme Mulct for et ubethdeligt Areal som for en fuld Tønde Land; men naar man seer hen til, at den Bøde, som her er foreslaaet, er et meget afvigende Beløb, nemlig fra 20—50 Rd., saa troer jeg ikke, at der i Virkeligheden kan være nogen Betænkelighed ved Bestemmelsen. Jeg skal kun gjen tage, hvad jeg iøvrigt troer allerede er nævnt i Motiverne til Lovudkastet, at den foreslaaede Bestemmelse ligefrem hidrører fra, at endogsaa Landets Overdomssole have troet at maatte fortolke den nugældende Bestemmelse saaledes, at hvad der er under een Tønde Land, er

angerløst, idet Bøder, hvor de hidtil ere nævnte i Lovgivningen, anvendes om Tønde Land, og hvor der ikke er en fuld Tønde Land, ansees det for at være Nul. — En æret Rigsdagsmand har i Lovudkastet savnet Bestemmelser til Bestyttelse af Panthavernes Ret. Der findes dog en saadan Bestemmelse, men kun som midlertidig Bestemmelse, nemlig den, at § 20 i Forordningen af 27de September 1805 skal vedblive at gjælde i 10 Aar for de Eieres Vedkommende, der have kjøbt Skove inden den 1ste Januar 1867; denne har væsentligt til Hensigt at bestytte de nuværende Panthavere, som have betroet deres Capitaler i en Eiendom, muligviis i Tillid til den nuværende Lovgivnings Bestemmelser; derimod kan jeg ikke ansee det for nødvendigt at indføre nogen Bestemmelse af vedblivende Gylbighed for at sikke Panthaverne. Jeg mener, at dette er et af de Forhold, som man maa overlade til Ordning mellem Mand og Mand, som de bedst kunne og ville. At den i sin Tid til Skovbrug indbragne Bondejord, naar den atter opgives som Skovgrund, maa vende tilbage til paany at benyttes som Bondejord, anseer jeg ligefrem for en Selvfølge. Saalænge der bestaaer en Forskjel mellem Bondejord og Høvedgaardsjord, maa en Bestemmelse som denne ikke savnes. — Der er anført, at det vilde være en Ubillighed at forlange, at Communerne skulde undvære Communebidrag af nyanlagte Skove. Jeg maa hertil bemærke, at disse Beløb for den enkelte Commune sandsynligviis ikke ville blive af stor Betydning, naar man seer hen til, at Skattefrihed kun er foreslaaet for Zorder af saa ringe Bestaffenhed som under Taxt 3, og dernæst formener jeg, at det, at der vindes bethdelige Skovarealer, ogsaa er en reel Fordeel for Communerne, om end kun indirecte. En Skjæbsætning af Landets samtlige Skove lige med Alger og Eng, som man vilde fremkalde væsentligt af Hensyn til Communerne, vilde jeg meget godt kunne gaae ind paa, naar man samtidigt ophævede Skovvængen; men med Bibeholdelse af Skovvængen vil den i mine Tanker blive noget af det Unaturligste, hvad Skatteforhold angaaer, som man kunde tænke sig. Det, at tvinge en Mand til at drive en Industri, som han ikke anseer for